

Τρίλοφος - Ζουμπάτες

Το χωριό είναι κτισμένο στην ανατολική πλευρά του Θερμαϊκού Κόλπου. Ανήκει γεωγραφικά στο νομό Θεσσαλονίκης. Παλιότερα ανήκε στο νομό Χαλκιδικής, γι' αυτό εκκλησιαστικά συνεχίζει να υπάγεται στην Ιερά Μητρόπολη Κασσανδρίας. Το μέσο σταθμικό υψόμετρο είναι 75 μέτρα από τη θάλασσα και το ψηλότερο σημείο είναι 120 μέτρα. Το έδαφος είναι αρκετά σκληρό χωρίς να είναι πετρώδες. Το κλίμα είναι ξηρό και σε συνδυασμό με το έδαφος ευνοεί τις καλλιέργειες αμπελιών. Στην Κοινότητα Τριλόφου υπάγεται διοικητικά και ο οικισμός Ανώ Σχολαρίου παλιά ονομασία Μπασιολή.

ΑΕΡΟΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ 1961

(Από το βιβλίο «Ζουμπάτες χθες - Τρίλοφος σήμερα»)

Α.ΟΝΟΜΑΣΙΑ

Το τοπωνύμιο Τρίλοφος είναι σύγχρονο. Το χωριό πήρε αυτό το όνομα επειδή είναι χτισμένο πάνω σε τρεις λόφους, το Κοτρώνι, τον Προφήτη Ηλία και την Συγκούνα ή Τούμπα.

Το παλιό όνομα του χωριού ήταν Ζουμπάτι ή Ζουμπάτες. Υπάρχουν τρεις εκδοχές.

Η πρώτη είναι ότι το όνομα προέρχεται από το τουρκικό Ουζούμ πάτς που σήμαινε αμπελότοπος ή κρασότοπος. Πράγματι, στην περιοχή η οικονομία ήταν καθαρά αγροτική και υπήρχε από παλιά εκτεταμένη καλλιέργεια σταφυλιών, από την οποία οι κάτοικοι έφτιαχναν κρασί.

Η δεύτερη προέρχεται από το γεγονός ότι υπήρχαν πολλά σταφύλια στην περιοχή και οι κάτοικοι τα πατούσαν για να βγάλουν ζουμί.

Ζουμ+Πατ=Ζουμπάτι.

Η τρίτη εκδοχή -η οποία είναι και χιουμοριστική- είναι ότι, όταν οι Τούρκοι που έμεναν στο σημερινό Πλαγιάρι έριχναν πέτρες για να φοβίσουν τους κατοίκους του χωριού, φώναζαν Ζουμ...! Και οι πέτρες έπεφταν μπατ...!

Άρα Ζουμ...μπατ= Ζουμπάτ.

(Από συνέντευξη με τη Δημοτική Σύμβουλο κ. Χατζηαντωνίου Αργυρώ)

B. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΡΙΛΟΦΟΥ

Η ιστορία του χωριού μας χάνεται στα βάθη του χρόνου. Πρώτες αναφορές έχουν οι αρχαιολόγοι από την εποχή του χαλκού. Σε μια περιοχή μας, που εμείς οι ντόπιοι τη λέμε Σαραλίκια, βρέθηκαν αρχαίοι τάφοι και νομίσματα, καθώς εδώ λέγεται ότι υπήρχε το αρχαίο νομισματοκοπείο του βασιλείου της Θέρμης. Αρχαιολογικά ευρήματα από την περιοχή αυτή βρίσκονται σήμερα στο αρχαιολογικό μουσείο της Θεσσαλονίκης.

Γραπτές πηγές του 1204 σε αγιορείτικο έγγραφο ονομάζουν την περιοχή Ζομβάτι και μαρτυρούν την ύπαρξη του οικισμού. Από τη μεσαιωνική εποχή φαίνεται η φροντίδα των κατοίκων να χτίσουν έτσι, ώστε ο οικισμός να μη φαίνεται από τη θάλασσα. Η μη ορατότητα από τη θάλασσα προστάτευε από εχθρικές επιθέσεις. Επιγραφές του 1620 και του 1637 βρίσκει κανείς στη μετόπη της Εκκλησίας και σε βρύση του χωριού.

Κατά τον αγώνα εναντίον των Τούρκων το 1822 οι κάτοικοι συμμετείχαν στην επανάσταση της Χαλκιδικής, ενώ σπουδαίοι αγωνιστές από τον Τρίλοφο ήταν ο Γεώργιος Καραλής και ο Κων/νος Λιόλιος. Ωστόσο οι επαναστάτες ηττήθηκαν και αρκετοί κάτοικοι κλείστηκαν στο ναό της Παναγίας, νομίζοντας ότι έτσι θα σωθούν. Οι Τούρκοι χωρίς να σεβαστούν το χώρο, μπήκαν στο ναό και κατέσφαξαν τους κατοίκους.

Όμως οι κάτοικοι έλαβαν μέρος και στην ταραγμένη εποχή των πολέμων του 1912, άλλοι έγιναν μακεδονομάχοι κι άλλοι αργότερα έλαβαν μέρος στη Μικρασιατική εκστρατεία και στον ελληνοϊταλικό πόλεμο. Τα ονόματα των ηρώων αυτών αναγράφονται στο ηρώο της πλατείας μας.

(Από το ιστολόγιο του 1ου Δημοτικού Σχολείου Τριλόφου)

Ζουμπατιανοί στρατιώτες

Παραδοσιακό σπίτι στον Τρίλοφο

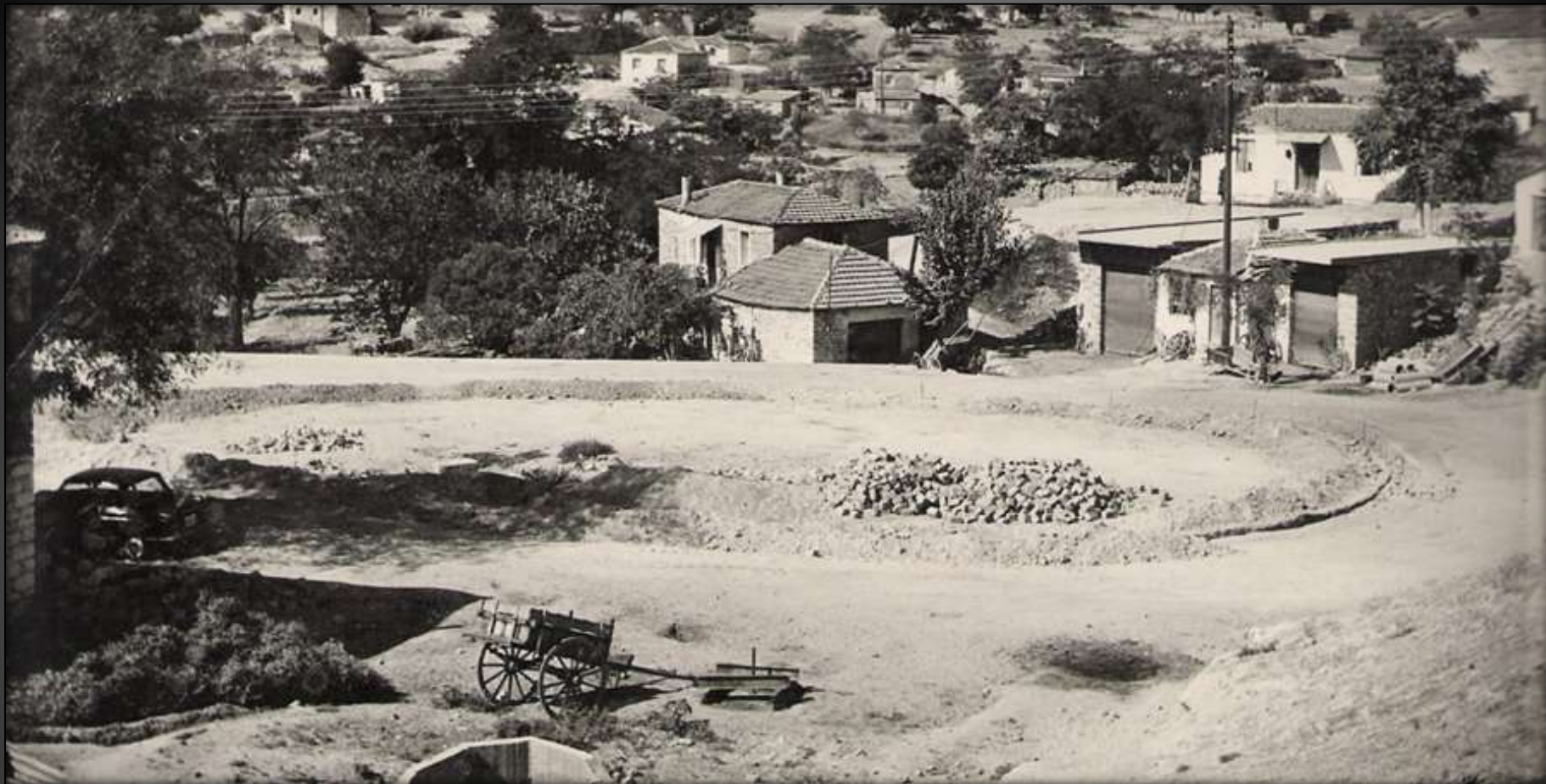
Παλιά γειτονιά...

Η οδός Μεγάλου Αλεξάνδρου άλλοτε (1960)

Η οδός μεγάλου Αλεξάνδρου τώρα (2022)

Η πλατεία «Ρωμαϊκο» στην αρχή (1960)

Η πλατεία «Ρωμαίικο» στο τέλος (2022)

Η πλατεία δημαρχείου πριν

Η πλατεία δημαρχείου τώρα

Γ. ΑΣΧΟΛΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Στα παλιά χρόνια οι κάτοικοι ασχολούνταν με την γεωργία, την κτηνοτροφία και το εμπόριο. Σήμερα με την εξέλιξη του πολιτισμού και την εύκολη μετακίνηση υπάρχουν όλα τα επαγγέλματα, αλλά πολλά από τα παλιά έχουν εκλείψει.

Δ. ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Στον Τρίλοφο υπάρχουν δύο μεγάλες εκκλησίες αφιερωμένες η μία στην Παναγία και η άλλη στον Άγιο Αθανάσιο. Η πρώτη πανηγυρίζει τον δεκαπενταύγουστο ενώ η δεύτερη, που είναι και αφιερωμένη στον πολιούχο του Τριλόφου, πανηγυρίζει στις δύο Μαΐου.

Υπάρχουν και αρκετά ξωκλήσια στην περιοχή όπως του Αγίου Παντελεήμονα και του Προφήτη Ηλία, που εορτάζουν το καλοκαίρι.

Ο πρώτος ναός που χτίστηκε ήταν ο ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου που σίγουρα ξεπερνάει τα τετρακόσια χρόνια. Ο ναός του αγίου Αθανάσιου χτίστηκε το 1833 από τους κατοίκους του χωριού. Και οι δυο εκκλησίες είναι ξυλόστεγες και έχουν τρία κλίτη που σημαίνει ότι είναι τρίκλιτες βασιλικές και τα υλικά κατασκευής είναι από πέτρα και ξύλο.

Στον άγιο Αθανάσιο υπάρχουν τρία διαφορετικά στάδια αγιογράφησης σε τρεις διαφορετικές εποχές. Η πρώτη αγιογράφηση ξεκινάει το 1863, ενώ η δεύτερη το 1912 και η τρίτη και τελευταία το 1992. Ξεχωρίζουν στον ουρανό του ναού η πρώτη αγιογράφηση, ανατολικά και δυτικά βρίσκεται η δεύτερη αγιογράφηση και η τρίτη αγιογράφηση βρίσκεται στο περίξ του ναού.

«Οι δύο ναοί συνδέονται άρρηκτα με την ιστορία του Τριλόφου. Έχουμε κατεξοχήν το ναό της Κοιμήσεως, ο οποίος υπάρχει στην περίοδο της επανάστασης του 1821, γιατί, όπως είπαμε, ξεπερνά τα 400 χρόνια από την περίοδο που χτίστηκε. Έτσι, λοιπόν, στην επανάσταση της Χαλκιδικής οι Οθωμανοί ανεβαίνοντας προς τον Πολύγυρο περνούν και από τούτο δω το μέρος, το οποίο όπως είπαμε λεγόταν ΖΟΥΜΠΑΤ. Φτάνοντας, λοιπόν, στο χωριό μας έρχονται στο ναό μας και οι λιγοστοί κάτοικοι που είχαν απομείνει, λόγω της φυγής προς τα νησιά της Σκιάθου της Αλοννήσου και την ορεινή Χαλκιδική, σφαγιάζονται μέσα στο ναό. Άρα, έχουμε μια άμεση συμμετοχή στην επανάσταση με νεομάρτυρες, οι οποίοι βρίσκονται εδώ και είναι μάλιστα θαμμένοι στο δάπεδο του ναού. Ο Άγιος Αθανάσιος είναι ένας ναός που γίνεται μετέπειτα της επανάστασης, το 1833, και φτάνει ως το 1868 χωρίς σημαντικά γεγονότα μέσα στο ναό, αλλά όταν μπαίνουν οι Οθωμανοί τσέτες να κάψουν το χωριό, ο ιερέας πατήρ Γρηγόριος, ο οποίος βρίσκεται εκείνη την ώρα στο ναό και λειτουργεί, ρίχνει την πέτρα της αγίας τραπέζης επάνω του και θανατώνεται, σε μια πράξη αυτοθυσίας για να σώσει το χωριό. Οι Οθωμανοί αποδέχονται τη θυσία του ιερέα και φεύγουν αφήνοντας και την εκκλησία χωρίς ζημιά, αλλά και το χωριό άκαυτο. Επίσης, την περίοδο του 1940-1943 πίσω από το ναό της Παναγίας βρίσκεται το μαγειρείο των Γερμανών όπου, όπως λένε και οι ίδιοι, κατά λάθος αναποδογυρίζει το καζάνι και αρπάζει φωτιά και καίγεται ο ναός».

(Απόσπασμα από τη συνέντευξη του εφημέριου π. Αναστασίου Γαλάνη στο μαθητή του σχολείου Αθανάσιο Τσαρούχα)

Εκκλησία της Παναγίας

Το τέμπλο της εκκλησίας

Στο ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στον οποίο βρήκαν μαρτυρικό θάνατο οι κάτοικοι κατά την επανάσταση του 1821, βρίσκεται η μοναδική εικόνα της Παναγίας του Κύκκου.

Στον Άγιο Αθανάσιο, σύμφωνα με τις μαρτυρίες των κατοίκων συνέβησαν πολλά θαύματα. Στις εικόνες του ναού παρουσιάζεται ο Άγιος με πασουμάκια. Λέγεται ότι συχνά στο υπερώο του ναού φιλοξενούνταν άρρωστοι οι οποίοι διανυκτέρευαν στο ναό και θεραπεύονταν, ενώ ομολογούσαν πως άκουγαν το βηματισμό από τα πασουμάκια του Αγίου.

Η μεγάλη γιορτή είναι τα Τριλόφια που είναι αφιερωμένα στην Παναγία το δεκαπενταύγουστο.

Άγιος Αθανάσιος (1833)

Προφήτης Ηλίας >>

Άγιος Παντελεήμων >>>

Ε. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

Οι Τριλοφιώτες, λαός ανήσυχος και δημιουργικός ασχολούνται με τον πολιτισμό. Λατρεύουν την επικοινωνία, γι' αυτό από πολύ παλιά έχουν οργανωθεί σε συλλόγους. Μεγάλη δραστηριότητα στο χώρο του πολιτισμού ανέπτυξε ο πολιτιστικός σύλλογος του Τριλόφου Θεσσαλονίκης. Λειτουργεί με αυτήν την ονομασία από τις 30 Σεπτεμβρίου του 1984.

Σκοπός του είναι η ανάπτυξη πολιτιστικού και μορφωτικού επιπέδου και η βελτίωση των κοινωνικών σχέσεων όλων των Τριλοφιωτών. Ανάμεσα στις δράσεις που έχει αναπτύξει είναι: η ομάδα αιμοδοσίας, ο σύλλογος γυναικών με το χορευτικό του, καθώς και η έκδοση ενός εντύπου με το όνομα «ΗΧΩ ΤΡΙΛΟΦΟΥ».

... είχαν την παλιωριά της Θεσσαλονίκης, βραβεύ-
... νία νία ...
... νους όχι ...
... μονάχα οράβευσε με την έ-

ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΙΛΟΦΙΩΤΩΝ

ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΡΑΒΕΥΣΕΩΝ
ΤΩΝ ΡΟΤΑΡΙΑΝΩΝ ΟΜΙΛΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΠΟΝΕΜΙΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΤΡΙΛΟΦΙΩΤΩΝ - ΣΟΥΜ-
ΠΑΤΙΑΝΟΝ, ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΕΡΕΥΝΗΤΗΝ, ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡ-
ΙΣΤΙΣΤΕΛΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑΝ ΤΟΥ ΘΡΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΝ-
ΘΡΩΠΟΥ, ΔΙΑ ΤΗΣ ΙΑΡΙΤΗΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΙΜΑ-
ΤΟΣ.

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΝ ΕΠΙΣΤΡΑΦΗΣ ΤΗΣ 9-6-1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΥ ΟΜΙΛΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μ. Μ. ΧΑΡΤΣΕΛΑΣ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΤΟΥ ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κ. Μ. ΗΑΔΙΔΙΜΙΤΡΙ

Ο δημοσιος Επισνος που άπένεμε ή κοινωνία της Θεσσαλονίκης με την επιλογή των Ροταριανών
Ομίλων στον Σύνλογό μας. Τίτλος τιμής και βραβείο ανθρωπιάς για τους Τριλοφιώτες. Οι εθνευκοί
άγωνες, οι θεσίες που άπαιτούν οι ανθρωπιστικές προσπάθειες βρίσκουν πάντοτε τη δικαίωση τους.
Για άνιδιοτελή προσφορά προς τον συνάνθρωπο! Ποση υπεργράντια κλείνουν τα στήθεια των Τριλο-
φιώτων! Άλλά και πόσο μεγάλη άποχρόωση μάς δημιουργεί ή τιμητική αυτή βράδευση! Δέν έχουμε πιά
τό δικαίωμα οι Τριλοφιώτες να σταματήσουμε οδτε για να πάρουμε άνάσα. Πρέπει να προχωρήσει
μπροστά, έλο μπροστά στό δρόμο της δημιουργίας. Να κατακτήμε κάθε μέρα κι' άπό έναν νέο τίτλο
τιμής. Κι' εμιαστε άξιοι κι' ίκανοί γι' αυτό. Τό άποδείξαμε περσίτερα. Και την άπόδειξη μας αυτήν την
τήμησε ή κοινωνία με τον πό λιαιτρό τρόπο!

Ε
μ
τ

λ
α
τα
δ
γ
π
το
κοι
δικ
μη
άγ
καί
μη
τες
χέ
μά
τι
ο
γενι
νον
ρα
με
σ
άκ
πή
άτ
μ
π
ή
ο

δια
δημι
τιό
Πρό
σε
με
ο
πε
π
νό
μπ
δλο
ουργ
ρά
έ
μήν
αλλά
στι
α

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΛΟΦΟΥ

Το πρώτο χορευτικό του Τριλόφου

Ζ. ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Ο γάμος είναι ένα από τα πιο σημαντικά γεγονότα που συμβαίνουν στην ζωή του ανθρώπου. Για ένα νέο ζευγάρι τι πιο σημαντικό υπάρχει από τον γάμο! Στον Τρίλοφο το κυριότερο πρόσωπο για να ξεκινήσει ένας γάμος ήταν ο προξενητής, ο μεσολαβητής δηλαδή ανάμεσα στις δύο οικογένειες, και ήταν υπεύθυνος στην συμφωνία για την προίκα της νύφης. Αφού όλοι συμφωνούσαν, πήγαινε ο πατέρας του γαμπρού μαζί με τον προξενητή στο σπίτι της νύφης και έδιναν λόγο. Ο πατέρας του γαμπρού έδινε στην νύφη ένα φλουρί ή μία λίρα. Η νύφη έδινε ένα πανέρι με δώρα για την οικογένεια του γαμπρού.

Στον λόγο συζητούσανε και για την ημέρα του αρραβώνα. Στα αρραβωνιάσματα αντάλλαζαν δώρα και αφού άλλαζαν τα δαχτυλίδια ακολουθούσε γλέντι και φαγοπότι. Ο γάμος ξεκινούσε μία Κυριακή πιο μπροστά, οπότε ο πεθερός και ο προξενητής κερνούσαν την νύφη ούζο και κουφέτα και τότε γίνονταν και τα τελευταία παζάρια για την προίκα.

Μπρατίμια όταν παίρνουν την προίκα

Ξεκινώντας για το γάμο

Η. ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΦΟΡΕΣΙΕΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΛΟΦΟΥ

• Ανδρικά

Βαμβακερό εσώρουχο (γαλαζοβράκι)

Πουκάμισο βαμβακερό.

Υφαντό μαύρο μπενεβρέκι (παντελόνι με σκέλη φαρδιά επάνω και στενά κάτω).

Τσαμαντάνι ή αντερί (γιλέκο από γυαλιστερό ύφασμα).

Ντουλαμάς (σακάκι κοντό με γκριζο ύφασμα χοντρό).

Σκουφούνια (μάρλινες πλεχτές κάλτσες)

Ζωνάρι μάρλινο υφαντό.

Επί τουρκοκρατίας κάποιτοι φορούσαν στο κεφάλι φρέσι.

■ ΦΟΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

• Γυναίκες

Φουστάνι μακρύ κλοναρένιο
ποδιά και μαντήλι στο κεφάλι
φλουριά για να στολίζουν μπροστά το μπούστο που τα φορούσαν στο λαιμό.
Σκουφούνια

Θ. ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Κατά τη περίοδο της τουρκοκρατίας λειτούργησε στην εκκλησία κρυφό σχολειό. Αργότερα, το 1875, δόθηκε άδεια από τους Τούρκους να διδαχθεί στα παιδιά η ελληνική γλώσσα. Το πρώτο σχολείο λειτούργησε σε κτήριο που παραχώρησε η εκκλησία και ήταν μονοτάξιο. Το 1903 το σχολείο γίνεται διτάξιο και το 1910 κτίζεται ειδικό κτίριο για τη στέγαση του σχολείου. Όλες οι εργασίες έγιναν εθελοντικά από τους κατοίκους του Τριλόφου. Το 1914 ολοκληρώθηκε η κατασκευή και άρχισε η λειτουργία του. Φτιάχτηκε αέτωμα που έφερε τίτλο «ΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΖΟΥΜΠΑΤΕΣ». Αργότερα με τις δωρεές των κατοίκων έγινε «ΤΡΙΘΕΣΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΖΟΥΜΠΑΤΕΣ». Στα χρόνια της κατοχής οι Γερμανοί κατέλαβαν το σχολείο και τα μαθήματα διεκόπησαν. Από το 1955 μέχρι το 1963 λειτούργησε νυχτερινό σχολείο. Το 1989 χτίστηκε το πρώτο σχολείο πολλών τάξεων. Σήμερα στον Τρίλοφο λειτουργούν τα εξής σχολεία : τρία νηπιαγωγεία, δύο δημοτικά, δύο γυμνάσια και ένα λύκειο.

Το σχολείο που υπάρχει μέσα στο χωριό άρχισε να κτιζείται το 1910 και τελειώσε το 1914. Στην είσοδο έχει την επιγραφή "ΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΖΟΥΜΠΑΤΕΣ".

I. ΟΜΑΔΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

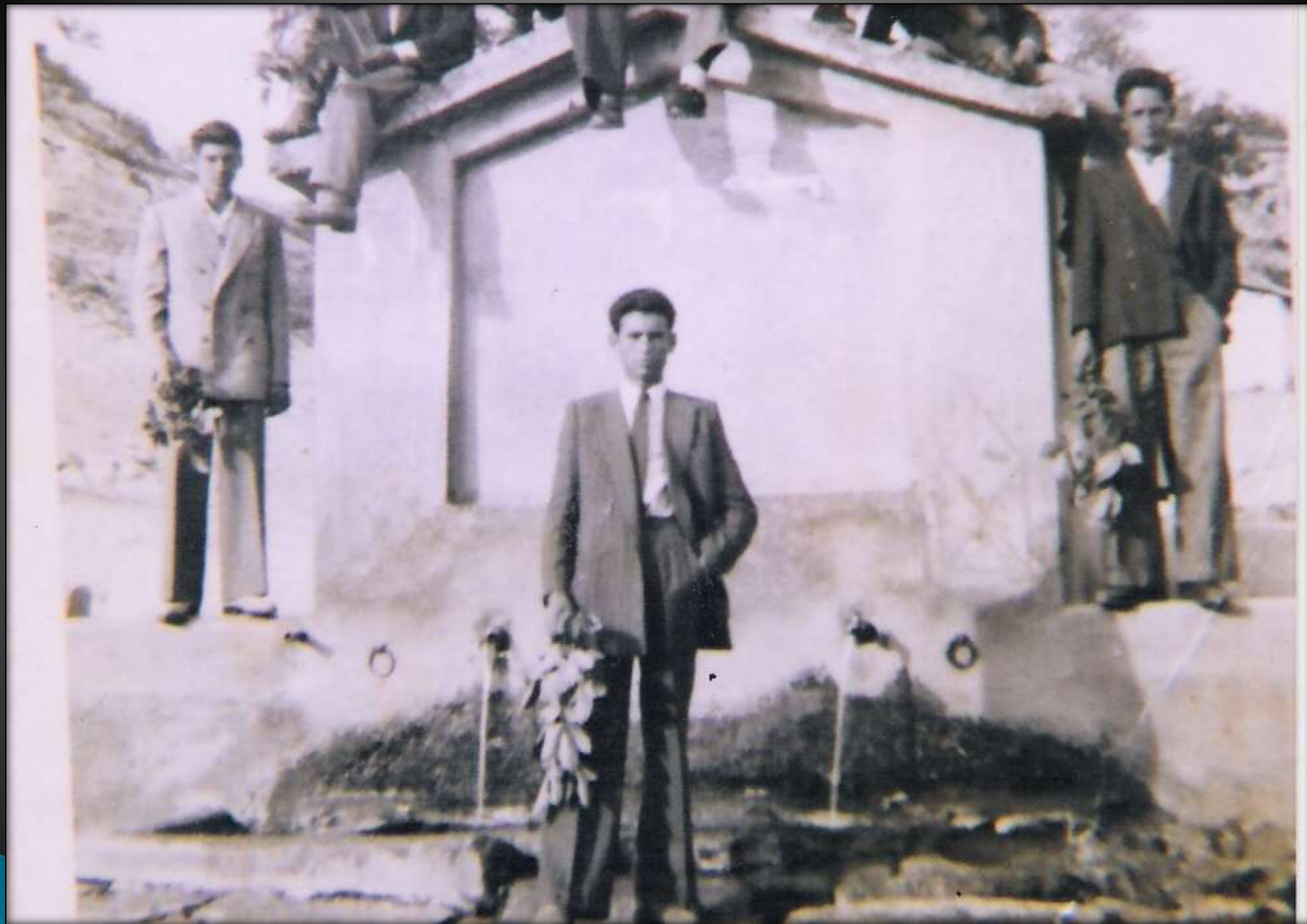
Τα πιο γνωστά παραδοσιακά ομαδικά παιχνίδια είναι τα εξής:

- Το Τιπτήρ. Σε μια τρύπα τα κορίτσια ρίχνανε μέσα αμύγδαλα. Πρώτη ήταν αυτή που έβαζε τα περισσότερα. Όσα έμπαιναν μέσα, τα έπαιρνε για δικά της. Όταν κάποια τα έπαιρνε όλα την λέγαμε χλιαπατούρου.
- Η κεραμύδα. Παίρνανε μια κεραμύδα και την στήνανε σχεδόν όρθια. Ρίχνανε καρύδια και προσπαθούσανε να χτυπήσουνε τα καρύδια που έριχναν οι προηγούμενοι.
- Το Λούγκομα. Όλα τα παιδιά παίρνανε από ένα ξύλο στα χέρια και κάνανε ένα κύκλο στο χώμα. Είχαν ένα τενεκεδάκι και προσπαθούσαν να το βάλουν μέσα στον κύκλο χτυπώντας το. Όποιος έχανε, του βάζανε τα πόδια μέσα σε μία λακκούβα και τα σκεπάζανε με χώμα.
- Αυγό στο κουτάλι. Τοποθετούν το αυγό στο κουτάλι τους και κρατώντας την άκρη του κουταλιού με τα δόντια τους (για τους μεγάλους) ή κρατώντας το με το ένα χέρι (για τους μικρότερους) προσπαθούν να περπατήσουν γρήγορα μέχρι τον τερματισμό, να στρίψουν και να ξαναβρεθούν στην εκκίνηση όπου θα πρέπει να δώσουν το αυγό και το κουτάλι στο επόμενο μέλος της ομάδας τους. Εάν στη διαδρομή ένα αυγό πέσει στο έδαφος, το σηκώνουν, το ξανατοποθετούν πίσω στο κουτάλι, και συνεχίζουν τη διαδρομή. Η ομάδα της οποίας όλα τα μέλη θα έχουν διανύσει τη διαδρομή και θα τερματίσουν πρώτα, είναι η νικήτρια!

ΙΑ. ΒΡΥΣΕΣ – ΚΡΗΝΕΣ – ΠΗΓΑΔΙΑ

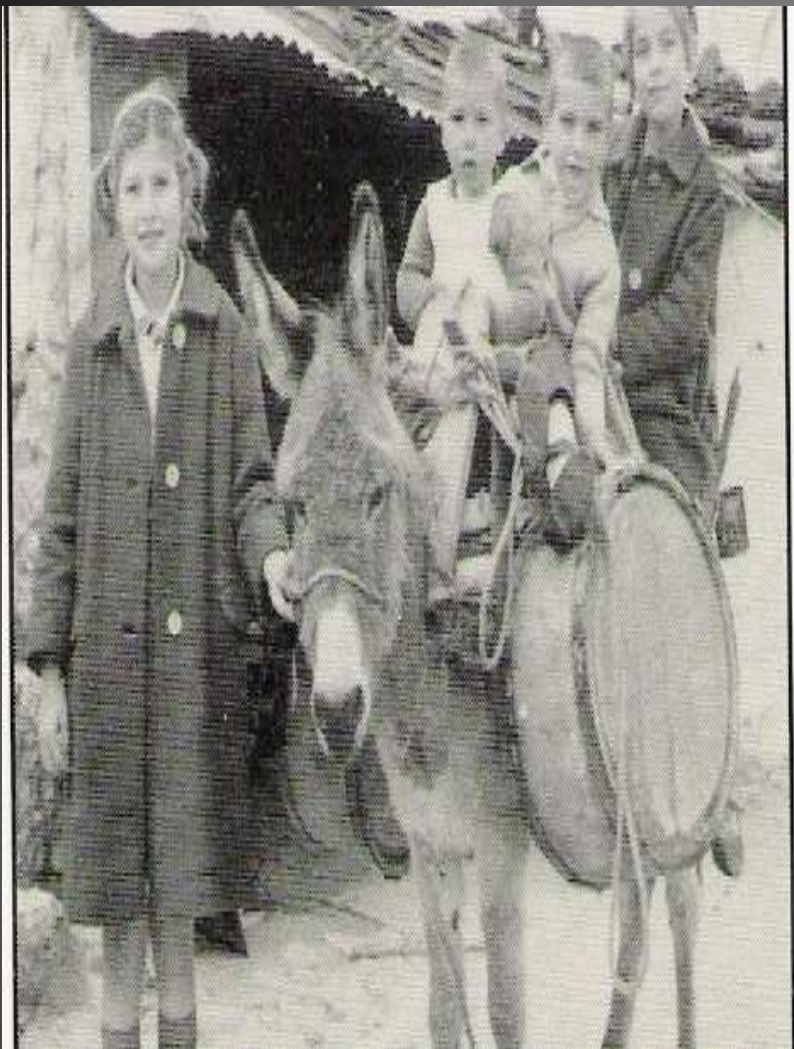
Το νερό είναι πηγή ζωής. Η συνοίκηση των ανθρώπων σε έναν τόπο προϋπέθετε βρύσες, κρήνες και πηγάδια για την άντλησή του. Οι Ζουμπατιανοί φρόντιζαν πάντα για την επάρκεια νερού στον τόπο τους, τόσο για τους ανθρώπους όσο και για τα ζώα τους.

Βρύση Ρωμαϊκό άλλοτε

Βρύση Ρωμαίικο τώρα

Μεταφορά νερού με τα γαϊδουράκια

Το πηγάδι της Κούμης

Βρύση στον
Άγιο Παντελεήμονα

Βρύση «σνούδι»

Μεσημεριανή φσκήνα

ΙΒ. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

1. Ο οικισμός της Μεσημεριανής Τούμπας είναι οικισμός μέσης και νεότερης Νεολιθικής εποχής Χαλκού (2800 – 2000 π.Χ.), εποχής σιδήρου και ιστορικών χρόνων.

Δημητριακά, όσπρια και πληθώρα άγριων καρπών αποτελούσαν διατροφικά συστατικά κατά την προϊστορική περίοδο, με ίσως παλαιότερη απόδειξη μαγειρέματός τους, το πλιγούρι 4.000 ετών που βρέθηκε στη Μεσημεριανή Τούμπα.

2. Ο οικισμός Τούμπα Σαραλίκια, τράπεζα μέσης Νεολιθικής εποχής και ιστορικών χρόνων.

Μεσημεριανή τούμπα

Υπολείμματα από το πλιγούρι 4.000 ετών που βρέθηκε στη Μεσημεριανή Τούμπα

Ανοιχτοί τάφοι ελληνιστικής εποχής στη Σαραλικά

ΙΓ. ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ο Τρίλοφος συνιστά δημοτική κοινότητα του Δήμου Θέρμης. Το κοινοτικό συμβούλιο αποτελείται από δέκα μέλη τα οποία ψηφίζονται κάθε πέντε χρόνια. Το κοινοτικό συμβούλιο εντοπίζει τα προβλήματα του χωριού και τα προωθεί στο δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Θέρμης, το οποίο αποφασίζει για τον τρόπο επίλυσής τους.

Πηγές:

1. Ευλαβία Φυσέκη – Βασιλική Ζηζηλιώτου, «Ζουμπάτες χθες – Τρίλοφος σήμερα», Σύλλογος Γυναικών Τριλόφου 1998.
2. Συνέντευξη μαθητών με τον εφημέριο π. Αναστάσιο Γαλάνη.
3. Συνέντευξη μαθητών με την Δημοτική Σύμβουλο Δήμου Θέρμης κ. Χατζηαντωνίου Αργυρώ.
4. Ιστολόγιο 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Τριλόφου.
5. Δημήτριος Γραμμένος – Κώστος Σταύρος, «Ανασκαφή στον Προϊστορικό Οικισμό Μεσημεριανή Τούμπα Τριλόφου ,περ. 1992, 1994–96 (ΑΕΜΘ 10Α)», Θεσσαλονίκη 2002.

Οι παλιές φωτογραφίες από τον Τρίλοφο προέρχονται από το βιβλίο «Ζουμπάτες χθες – Τρίλοφος σήμερα».

Οι σύγχρονες φωτογραφίες είναι από τη φωτογραφική μηχανή του μαθητή της Α' τάξης Παπαδόπουλου Όμηρου.

Στο πρόγραμμα της τοπικής ιστορίας του Τριλόφου συμμετείχαν τα τμήματα Α2, Α5 και Γ4.